

[Helge Sander]

bejdsmarkedsreform. I hvert fald i relation til det sidste med orlov må jeg endnu en gang understrege, at det må være det bedste bevis på, at vi har behov for reel fagforeningsfrihed og fri etablering af tværfaglige a-kasser her i landet.

Fra Venstres side må vi konkludere, at vi ikke kan tilslutte os regeringens såkaldte arbejdsmarkedsreform.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal med det samme sige, at SF naturligvis stemmer for de ændringsforslag, som vi mener forbedrer de forslag, der foreligger, og stemmer imod dér, hvor vi mener de gør det modsatte.

Når det er sagt, vil jeg sige, at vi heller ikke i SF mener, at de vises sten er fundet – det er der nu heller ingen fra regeringens side der påstår – men jeg synes, det umulige lyser klart ud af udvalgsarbejdet. I det hele taget lyser det ud af den situation, vi står i.

Vi har alt, alt for mange arbejdsløse. Så forsøger man for – ja, nu må jeg jo ikke tage Vorherre med på råd her i folketingsalen, så det skal jeg lade være med, men lad mig så sige – som man plejer, at lave nogle ordninger, hvor man rører rundt i gryden, for dagpenge, for arbejdskrav, for, om de unge nu må få uddannelse eller ej osv., og så siger man: Nu har vi lavet en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Men det kommer der jo ikke et eneste nyt job ud af. Og det er humlen. Vi kan lave lige så mange kunstige arbejdspladser, vi vil, vi kan lave lige så mange forløb, vi vil af 20 timers varighed med ikkeoverenskomstsmæssig løn, men det hjælper ikke. Det, der skulle til, var, at vi nu fik sat ordentlig gang i rotationen på arbejdsmarkedet. Det har, som jeg sagde under førstebehandlingen, noget at gøre med at få arbejdstiden sat ned for alle. Det er noget med at få afspadseret alt overarbejde, for der er ingen mening i, at nogle mennesker skal arbejde meget mere end fuld tid, mens andre slet ikke kan komme til.

Jeg mener ikke, dette her hjælper ret meget. Antallet af dem, der skal aktiveres efter de forslag, der foreligger her, er ca. 60.000. Så kommer der et andet forslag i morgen, hvor det er 49.000, som kommunerne stort set skal tage sig af, selv om styringen af det, kommunerne skal tage sig af, selvfølgelig ligger i partsystemet, det er altså i alt ca. 100.000, der skal aktiveres.

Når vi ser på forslagene og på de penge, der er afsat til at sætte det i gang, må jeg sige, at vi i SF ikke tror på, at det kommer til at holde. F.eks. ved vi, at der er givet ca. 1 mia. kr. mere til dette her, end der var i det gamle aktiveringssystem. Når vi tænker tilbage på, hvordan det gamle system så ud, ved vi jo alt om, at en masse ledige ikke kunne få de uddannelses tilbud, som loven sådan set gav dem en ret til. Pengene var brugt op ude omkring, og det betød, at de ikke fik de tilbud, som de ifølge loven havde ret til.

Jeg frygter, at der sker det samme, og der er jo intet, der tyder på, at de arbejdsløse ikke kan komme ud for at skulle ind i et system, hvor de skal have en aktiveringsperiode på 12 måneder. Så får de måske to måneder det ene år, måske et par måneder det næste år, og det tredje år kan de få det resterende. Og det var så den ret til i en 12 måneders periode, hvor de kunne blive bedre kvalificeret til at klare sig på arbejdsmarkedet.

Jeg tror desværre ikke på det, og det har noget at gøre med, at vi ikke kan se, at der er penge nok i dette system til det. Og det er lidt ærgerligt, for der er jo generelt masser af penge i dagpengesystemet. Det er et spørgsmål om at få de penge aktiveret; i stedet for hele tiden at tænke på at aktivere de arbejdsløse skulle man tænke på at aktivere dagpengene, sådan at man kunne få gang i møllen igen. Det vil desværre ikke ske med dette her.

Det påstås, at det såkaldt stive arbejdsmarked nu afløses af dette her, og dertil må jeg sige, at når jeg ser på styringen i systemet, hvem der skal styre det, så kan jeg altså ikke indse, at der overhovedet er sket noget, som gør det ret meget bedre. Det lægges fuldstændig over til arbejdsmarkedets parter, hvordan det fremover skal se ud.

Jeg skal ikke undlade at pege på, at kommunerne har fået en lidt bedre stilling, og jeg ønsker faktisk også, at amterne skal have en lidt bedre stilling i det, end de har i dag, men ellers er det totalt lagt over til arbejdsmarkedets parter, og med de erfaringer, vi har med arbejdsmarkedets parter fra arbejdsmarkedsnævnene, må jeg indrømme, at vi i SF ikke har stor tiltro til, at det bliver meget bedre i det nye system. Og det er vi naturligvis kede af, for det var dog bedre, om det blev bedre – det trænger vi til.